

Det føles som uretfærdigt, og for at sige det rent ud, der findes indenfor Hærens Officerer en stærk Bitterhed i saa Henseende imod disse Love. Premierløjtnanter i Marinen bliver for Tiden udnævnt til Kaptajner efter ca. 10 Aars Tjeneste, Hærens Premierløjtnanter efter ca. 11 Aars Tjeneste. Medens Forfremmelsesforholdene nu i Hæren vil blive saaledes, at Premierløjtnanternes Tjenestetid i de nærmeste Aar vil stige — jeg tør endog spaa, at den vil gaa flere Aar i Vejret, maaske endog op til over 15 Aar —, vil Marinens Søløjtnanter af første Grad, som de nu fremtidig skal hedde, blive udnævnt til Kaptajnløjtnanter efter ca. 7 Aars Forløb. De faar derved en Stilling, der er højere i Rang og betydeligt højere gageret. Dette vil blive følt meget haardt, da der ogsaa kunde have været god Grund til i Hæren at indføre Kaptajnløjtnantsgraden. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Forsvarsminister, om han ikke, hvis det viser sig, at jeg har Ret i min Formodning, at Premierløjtnantstiden forlænges i de kommende Aar, vil tage Initiativet til at søge gennemført den Ordning, at Kaptajnløjtnantsgraden indføres for en Del af Premierløjtnanterne. Med Hensyn til Kaptajnerne er Forholdet det, at der for Marinen ældste Kaptajner er indført Graden „Orlogskaptajn“, og denne Grad er højere end Kaptajnsgraden i Hæren. Lønnen i denne Grad svarer til Lønnen i Hæren for Kaptajner med 6 Aars Anciennitet. Man vil altsaa her kunne skabe Lighed blot ved at give Hærens Kaptajner efter 6 Aars Tjeneste i Graden samme Rang som Orlogskaptajner. Jeg vil gerne spørge, om den højtærede Forsvarsminister ikke vil være villig til at gaa ind paa denne Ligestilling ved Fastsættelsen af Rangen for de forskellige Grader. Hvis den højtærede Forsvarsminister vil stille sig imødekommende paa disse Punkter, vil det sikkert vække stor Tilfredshed blandt Hærens Officerer.

Medens jeg taler om Officererne, vil jeg ogsaa gerne berøre et andet Forhold; det er Officerernes videregaaende Uddannelse. Det er ganske nødvendigt, at Officererne altid staar paa Højde med deres Tid og nøje følger med i Udviklingen paa alle Punkter. Det kan kun naas gennem en intim Føling med Forholdene i de Lande, der i militær Henseende er de førende. Hyppig Udsendelse af Officerer til Uddannelse i disse Lande, navnlig en fast Forbindelse med den franske Hær gennem en dansk Militærattaché i Paris,

tror jeg vilde være meget heldige Foranstaltninger.

Saa er der endnu et Punkt, som jeg maaske maa henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa. Det er Lovforslagets § 16. Der staar her i første Stykke, at værnepligtige, der har aflagt Prøve i visse Færdigheder, kan faa en Afkortning i Tjenestetiden i Begyndelsen af den første Uddannelse. I andet Stykke staar der saa, at ved de særlige Korps kan denne Begunstigelse ikke gives i større Udstrækning, end Tjenesten i Korpset tillader. Jeg vilde gerne her spørge, om Garden ikke kan henregnes til disse særlige Korps, thi her vil en saadan Afkortning i Tjenestetiden blive meget generende. Rekrutskolen ved Garden er kort, og Vagttjenesten efter Rekruttiden lægger saa meget Beslag paa Mandskabet, at Uddannelsen efter Rekruttiden bliver meget uregelmæssig.

Jeg hilser Landstormen med Glæde, fordi den i sig indeholder Spiren til saa meget godt af forskellig Art. Militært set har Landstormen den Betydning, at den skaber Mandskab, som ved Mobiliseringen kan benyttes til Bevogningstjeneste og anden Tjeneste bag Hærens Front. Derved kommer den til at aflaste den egentlige Kamphær for Afgivelse af Mandskab til saadan Tjeneste og kommer derved til at virke som en reel Forøgelse af Hærens Krigsstyrke. Dernæst har Landstormen en samfundsmæssig Betydning. Naar Uddannelsen bliver rigtig tilrettelagt, vil den kunne faa stor opdragende Betydning for de unge. Den skulde gerne blive en Opdragelse i Manddomsdyder. Naar de unge efter endt Uddannelse forlader Hæren, skulde det gerne være med hærdeede Legemer, stærkere Villier, højere Moral og bedre Forstaaelse af deres Betydning som Samfundsborgere. Ja, det er et højt Maal, men man bør sætte Maalet højt. Landstormens Uddannelse er en ny Opgave, der bliver paalagt Hærens Befalingsmænd. Det er en Tillid, der bliver vist dem, og det staar nu til dem at vise sig denne Tillid værdig. Med mit Kendskab til Hærens Befalingsmænd er jeg ikke i Tvivl om, at de er i Stand til at tage denne opdragende Gerning op, og lykkes den, vil der blive skabt et Baand mellem Hæren og Befolkningen af blivende Værd. Lovforslaget giver alle Betingelser for, at dette Forsøg paa at give de unge en fysisk og moralsk Opdragelse kan lykkes. Der kræves blot, at det bliver sat i Scene paa rette Maade. Der er stillet Rammer til Raadighed, saaledes